

Telegraful Român

Organ național-

2 ex. (Of.)

Onor. «Asociațiunea»

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vineria

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Nr. 10,898 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe rom. de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ort. din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

«Să vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului». Efeseni 4, 24.

Praznicul Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos ne cheamă din nou gândurile, iubirii mei fii sufletești, către peștera din Vifleemul Iudeei, unde în noaptea cea sfântă „a răsărit lumii lumina cunoștinții“.

Cu negrăită bucurie primim acest praznic în sufletele și în casele noastre, și cu evlavie aleargă toți bunii creștini la sfânta slujbă din biserică, să preamărească pe Hristos Domnul și să se închine — Soarelui dreptății.

Ce-ar și putea să înveselească mai ales sufletul omului de astăzi, care trăiește în vârtejul unei vieți atât de zburcimate, decât gândul că prin minunea care s'a săvârșit în peștera din Vifleem, Dumnezeu a trimis pe unul născut Fiul său în lume, ca să o învețe și lumineze, să o împace și înfrățască, să o curețe de păcate și să o mântuiască? De aceea, iubirii mei, când Hristos-Domnul prin praznicul Nașterii sale bate astăzi la porțile inimilor Voastre, primiți-l cu credință și cu iubire, gândindu-Vă la cuvântul Scripturii, care pe veci rămâne adevărat: «Că nici un nume altul sub cer nu este dat oamenilor, întru care tre-

bue să ne mântuim» [Faptele Apost. 4, 12].

Fără îndoială, lumea de astăzi, viața de astăzi, nu este așa cum ar trebui și cum ar putea să fie. Aceasta o recunosc și cei mai răi, dar o simt dureros cu deosebire cei mai buni dintre oameni.

Oare ce-i lipsește vieții acesteia din zilele noastre, ca să fie mai bună? Dacă nu V'ați pus nici odată întrebarea aceasta, puneți-V'o acum împreună cu mine, și împreună să căutăm și răspunsul. Eu știu că dacă am intra din casă în casă și am întreba dela om la om, ce-i mai lipsește încă, am primi răspunsuri foarte diferite, căci fiecare și-ar destăinui nevoia lui, durerea lui și dorința lui. Unul ni-ar spune că n'are bani, altul că n'are casă și pământ, al treilea că n'are cu ce-l lucra, al patrulea și cei următori ni-ar arăta tot alte și alte lipsuri și dorințe. Dar oare viața acelor cari au de toate acestea, este ea într'adevăr mai bună? Eu nu mă întreb, dacă duc ei un trai mai ticnit și mai fără griji, ci dacă viața lor este mai bună și mai plăcută lui Dumnezeu? Dar noi știm bine, că nu dela bogățiile pământești atârnă viața și fericirea oamenilor. Se găsesc doar destui oameni cari înoată în comori, fără să fie mai buni și să se simtă fericiți, pe cum de altă parte sunt oameni apăsați de sărăcie, cari totuși sunt mai mulțumiți și duc o viață întocmită mai după voia lui Dumnezeu.

Alții cred că viața aceasta de astăzi nu-i bună, fiindcă n'ar fi bine întocmită, fiindcă n'ar fi având legi și așezăminte destul de bune. Dar nu se trudesec atâtea capete luminate și parlamentele din toate țările lumii să alcătuiască legi

și tot felul de așezăminte folositoare? N'au născocit oamenii învățați invențiuni care de care mai minunate, cum înaintașii noștri nici cu gândul n'au putut gândi? Și cu toate acestea — cine ar îndrăzni să spună că viața de astăzi este bună, este așa cum ar trebui să fie?!

Ce-i lipsește, prin urmare, acestei vieți, ca ea să fie mai bună? Răspunsul care dintre toate mi se pare cel mai adevărat, este acesta unul: vieții acesteia îi trebuiesc oameni mai buni, ca și ea să fie mai bună. Este doar limpede că o viață mai bună, o viață nouă poate veni în lumea aceasta numai prin oameni mai buni. Impărația lui Dumnezeu se coboară numai prin fiii lui Dumnezeu. Unde aceștia lipsesc, acolo întârzie a se arăta și viața mai bună. Și de aceea, îmi veți da dreptate, iubirii mei fii sufletești, să spun, că nici când n'a fost nevoie așa de mare ca astăzi, să răsune cu putere în auzul tuturor oamenilor îndemnul pe care l'a adresat sf. apostol Pavel către Efeseni: «Lepădați voi... pe omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii... și vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului».

Căci, ce folos de invențiuni mari, dacă oamenii le întrebunțează ca să se ucidă unii pe alții, cum s'a întâmplat în crâncenul război prin care am trecut? Ce folosesc așezămintele mai desăvârșite, dacă ele sunt rău conduse? Ce folosesc legile mai bune, dacă ele nu sunt aplicate ori chiar sunt călcate în picioare de oameni răi? Ce-ți folosește dacă ai casă mai luminoasă și mai frumoasă, dacă tu îți petreci vre-

mea în crâșmă? Ce folos că ai pământ și bani, dar pe săraci nu-i miluești, ci-ți închizi inima ca o pungă și nu te dai în laturi să faci nedreptăți altora? Ce-ți folosește mai mult timp liber, dacă-l trăiești în plăceri stricacioase sufletului și trupului? Toate întocmirile și bunătățile acestei vieți atârnă dela oameni. Cercetați în familie, prin sate și orașe, în ateliere și birouri și în toate ramurile vieții omenești — și Vă veți convinge că ceace-i lipsește acestei vieți sunt oamenii mai buni.

Eu n'aș putea spune că oamenii de astăzi n'ar purta în inimile lor dorința după mai bine; dar mi se pare că decăteori se gândesc la acest lucru, se opresc cu mintea aproape totdeauna numai la împrejurările din afară ale vieții lor. Ei ar trece bucuroși în alt post decât acela pe care-l ocupă. Ar schimba cu plăcere împrejurimea în care trăiesc cu alta mai prielnică gusturilor lor. Ar șterge chiar câte-o pagină mai dureroasă din trecutul vieții lor. Dar atâta numai nu ajunge. Pentruca să devii mai bun, trebuie să te gândești înainte de toate la sufletul tău și pe el să-l desăvârșești. Trebuie să te rogi împreună cu Psalmistul: «Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele» [Ps. 50]. Trebuie să ascuți de sfatul sf. apostol Pavel: «Inoți-vă cu duhul minții voastre». [Efes. 4, 23].

Nu este cu puțință să răsară între oameni o viață nouă, fără să se reverse un duh nou și înviorător în sufletele lor. Căci dela duhul în care-ți trăiești viața ta, atârnă toată bunătatea și valoarea ei. Istoria nu se va întreba, ce a mâncat și cu ce s'a îmbrăcat gene-

rația din zilele noastre, ci în ce duh și-a trăit viața. Duhul care stăpânește cele dinlăuntru ale omului este deci hotărâtor pentru viața lui.

Dar oare unde putem căuta și găsi adevăratul duh de învoire sufletească a oamenilor, duhul care să le lumineze cugetele, să le sfințească voința, să le curățe simțimentele, duhul adevărului și al înțelepciunii, duhul sfatului și al puterii?

Răspunsul la această întrebare nu mai suferă nici o îndoială. Hristos Mântuitorul care s'a coborât din sânul Tatălui, care a luat trup omenesc ca să răscumpere pe oameni din păcate prin patimile și prin moartea Sa pe cruce, El singur are duhul cel de viață dătător și harul mântuirii. Prin urmare nimeni altul decât Hristos-Domnul nu poate da vieții de astăzi ceea ce-i lipsește și de ceea ce are mai arzătoare nevoie: oameni mai buni, oameni cu sufletele învoite, oameni cari să tâlmăcească rosturile acestei vieți pământești călăuziți de duhul cel sfințitor al mântuirii.

Ceeace Vă spun eu acum nu este numai o vorbă, ci este o faptă încercată de la venirea Mântuitorului în lume în mii și milioane de cazuri. N'a făcut duhul lui Hristos din niște simpli pescari de pe țărmul lacului Ghenezaretului unelte puternice cu cari a cucerit lumea? Din vameși și cămătari, n'a făcut binefăcători ai celor nevoiași? N'a ridicat femei pierdute din prăpastia pierzării? Din păcătoși n'a făcut sfinți? O, dar cine ar fi în stare să spună minunile de învoire sufletească pe cari le-a săvârșit în

curgerea vremii, de aproape două mii de ani, duhul cel nou de viață pe care l'a adus în lume Hristos?

Intr'adevăr, încă nimeni nu s'a apropiat îndeșert de Hristos. Și când deodată cu praznicul Nașterii Sale vine din nou la noi, Vă sfătuesc și Vă îndemn, iubii mei fii sufletești, să-l primiți în inimile Voastre, în familiile Voastre, în satele Voastre. Nu uitați nici odată adevărul pe care vi l'am împărtășit eu astăzi, că o viață mai bună poate să se sălășluească în lume numai prin oameni mai buni. Dacă-ar fi să cuprind într'o vorbă tot ceea ce-i doresc eu neamului meu și țării mele, aș înălța către Mântuitorul această rugăciune: Doamne, trimite neamului meu și țării mele, din vistieria darurilor Tale, o revărsare de duh nou și sfințitor în toate sufletele dela o graniță până la cealaltă a ei, ca să-l primească și să trăiască împreună cu el.

Incheind cu această rugăciune părinteștile sfaturi pe cari Vi le-am dat, Vă urez din toată inima ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului și acelea cari vor urma, ale Anului Nou și Bobotezii, să le petreceți cu sănătate în duhul lui Hristos și să Vă învredniciți a le ajunge încă întru mulți ani fericiți!

Impărtășindu-Vă arhierasca Noastră binecuvântare am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1929
Al Vostru al tuturor de tot binele voitor:

(ss) **Nicolae**
arhiepiscop și mitropolit

La Nașterea Mântuitorului

«Că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât a dat pe Fiul său Unul-Născut, pentru ca oricine care crede într'insul să nu piară, ci să aibă viața veșnică».
(Ioan 3, 16).

Eată, cuvintele stoarse din inima Celui născut în peștera friguroasă; eată iubirea deslipită de pe buzele Aceluia care «între ai săi a venit și ai săi pe Dânsul nu L-au primit».

Și totuș, pentru cine credem că vine între noi Darul lui Dumnezeu, și cu ce scop? Trebuie să mărturisim cu rușine, că pentru noi, oamenii, vine, pentru a ne mântui și a ne arăta calea adevărului, ca în sfârșit să judece viii și morții, pentru a întemeia o împărăție «care nu va avea sfârșit».

În istoria omenirii se remarcă două momente morale: **Adam—Hristos**. Adam a păcătuit. Păcatul a acoperit sufletul omenesc ca o păslă neagră. Toți erau stropiți de noroiul necredinței și al imoralității: «toți s'au abătut, împreună nemernici s'au făcut; nu era cela ce face dreptate, nu era nici unul».

S'au strecurat mii de ani până la sosirea celui de al doilea moment, care a fost atât de fericit, pe cât de stricacios a fost cel dintâi. Este **Nașterea**. Intervalul dintre unul și altul, se caracterizează prin grăirea Duhului sfânt prin proci despre apropiata sosire a Soarelui dreptății. Schintea de nădejde aprinsă în sufletul omenirii a mers crescând, până ce evanghelistul T. V. (Isaia) ne vestește, că «Fecioara va avea în pântec și va naște fiu, și vor chema numele lui Emanuel».¹

Vremea s'a plinit, și Betleemul «nu este mai mic dintre cetățile Iudeei», unde se va naște Mântuitorul.

O iesle sărăcăcioasă îi este leagănul, o mână de pae așter-

nutul, ear drept căldură îi servește suflarea lină a ființelor necuvântătoare. Pereții umezi îi străjuesc. Cerurile se deschid, îngerii cântă'n cor, păstorii aud cântarea: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire».²

Dumnezeescul Prunc plânge aici ca și ceilalți copii; dar lacrimile Sale au un isvor cu totul deosebit, pe El îl dor ranele păcatelor noastre, cauzate de nesocotința lui Adam. Își întinde divinele-i mânuțe, în semn de a ne zice încă de acum: «Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul meu asupra voastră și învățați-vă dela mine, că sânt blând și smerit cu inima și veți găsi odihna sufletelor voastre. Că jugul meu este bun și sarcina mea este ușoară».³

Să ne gătim sufletele în haină de sărbătoare, și să mergem împreună cu cei trei Crai, să ne supunem sarcinei Sale și jugului Său. El ne va trata pe toți deopotrivă. Va zice celor nenorociți: Și pentru voi nenorociții lumii acesteia am venit pe pământ, ca prin smerenia mea să vă feresc de plăcerile lumii, «căci ce folos este omului de va câștiga lumea întreaga, ear sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?» (Matei 16, 26). Zic, am venit, o! voi bogaților, spre a adauge la bunurile și bucuriile trecătoare ale lumii acesteia, și bunurile neperitoare ale cerului, spre a vă da ceea ce nu sânteti în stare a cumpăra cu aur și cu argint, ce nu puteți câștiga cu putere, adică: **Impărăția cerului**. Fără de mine și fără împlinirea legii pe care o voi da eu, voi nu vă puteți numi bogați, veți fi săraci cu duhul, deaceia zic: «dacă vrea cineva să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze mie» (Ibidem 16, 24).

¹ Luca 2, 14.

² Matei 11, 28—30.

FOIȘOARA

In seara de ajun,

m'a îmbrăcat mama, în cele mai albe haine. Eram ca zăpada din întinsul grădinii. Și m'a trimis la colindat.

Prietenul din vecini, răsari și el în porțiță. Și plecarăm la drum, co vârsiți de minunea din ieslea Betleemului. Luna lumina cerul fumuriu și stelele ne zâmbeau cu pletenie.

Am mers din poartă 'n poartă, la cel mai înstărit și pe la frunțașii bisericii. Dar porțile erau zăvorâte și ferestrele obonite. Nici o suflare prin curți. Doar câinii ce lătau ca la lup.

«Ce umblați pe la morți? Voi nu știți că i moartă credința în casele celor bogați. Minunea din iesle nu mai înflorește în sufletul lor».

Era cerșitorul din capătul străzii. Ne surprinse zgriburind sub fereastra vornicului.

Ne luă de mână. Era așa de caldă a lui! Un fior dulce îmi străbătea ființa. Și-mi părea că cerșitorul e însuși Isus. Ne grăia atât de blând și de mângâitor.

«Veniți în coliba mea! E săraca, rece și întunecată. Luminați-o voi cu glasurile voastre de argint, în care tremură minunea din ieslea dobi oacelor. Da, voi îmi aduceți pe Mântuitorul în colibă, iar eu voi împărți cu voi toate darurile mele cerșite.»

Și noi i-am cântat, înveselindu-l coliba cu colindele noastre pân'ce a adormit străjuit de fericirea mântuirii. Z. SANDU.

Icoane religioase în număr de patru mii, au fost arse de curând în piața publică a orașului Gorlovca în Rusia. Sovietele voesc să distrugă, prin astfel de mijloace, sentimentul religios creștinesc, — care însă, tocmai din pricina prigonirilor turbate, se afirmă tot mai puternic.

In ziua de Grăciun

Dumnezeu a făcut lumea
Din nimic. A zis: Să fie!
Și a fost în șase zile
Tot ce e: o armonie
De puteri, de legi în forme
Combinat, toată firea,
Care'n mic ne reprezintă
Luminat: Dumnezeirea.

Omul, plămădit să fie
Domnul firii, fericirea
Și-a pierdut-o prin păcatul
Săvârșit, ear omenirea
Fără har, dar cu puterea
De a face ce e bine,
Blestemată fiind, veacuri
A umblat pe căi strălucite...

Dumnezeu, în îndurarea
Dragostei nemărginite,
A promis răscumpărarea
Fieciui prin încredințarea

Plata vinet era mare,
Trebuia o mângâiere:
«Eu voi pune vrășmășie
Între tine și mulere».

Patriarhul și prorocul.
Cu cuvinte iubitoare,
Insuflați de sus, vestiră
Zilele mântuitoare.
Cicero, Tacit, Suetoniu,
— Spun Analele romane, —
Confirmară prorocia
Slobozeniei umane.

Semnele premergătoare
Intrupării minunate,
Luminat orânduie,
Se văzură 'n rânduri toate.
Și când totul era gata,
— Ce voise Ziditorul, —
Din Fecioară Precurată
Se născu Mântuitorul.

Nu pe perne de mătase,
În palate chemătoare,

«Vouă, nenorociților, vă aduc și vouă bucurie mare. M'am născut sărac, ca prin sărăcia mea să vă îmbogățesc pe voi, pe toți».

Intr'adevăr, cătră oropsiții soartei, în felul acesta se va adresa Pruncul, căci ei, bietii, n'au bucurie, n'au fericire decât jugul lipsei și al sărăciei. Ei se vor apropia mai cu dragoste de Fiul care stă culcat în iesle. Așadar, voi nenorociților aduceți-vă aminte «că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa, prin Hristos, prisosește și mângâierea noastră» (II Corint. 1, 5).

Se vor apropia de strălucirea ieslelor și cei virtuoși și evlavioși, cari în toată viața lor au simțit dorul de a vedea lumina cunoștinței Soarelui dreptății și de a o urma.

La această bucurie a celor evlavioși se vor însoți și cei păcătoși, aceia ale căror fapte bune s'au uscat de focul patimilor ce-i arde de demult. Sunetul de pace al clopotului le va zice: «Veniți, nu stați departe, apropiați-vă și voi de acest Prunc sfânt, El nu vă va scoate afară, El vă va primi, dacă veți fi plini de căință pentru păcatele voastre, că doar acesta este acela care a iertat pe păcătoasa din casa fariseului; acesta, care făcătorului de rele răstignit i-a promis raiul; acesta nu vă va respinge nici pe voi, ci vă va primi în brațele Sale mici și fragede, zicând: «dacă vă căiți din adâncul inimii voastre, iartă-se-vor vouă păcatele».

Și așa, rând pe rând, se vor înșirui cete de cete în fața Împăratului Împăraților, umplându-și toți sufletul cu iubire, văzându-i mărirea lui Dumnezeu manifestată în felul acesta pe pământ.

Nouă, mai ales cari sântem «vas ales a lui Dumnezeu», (nouă clericilor) ni se impune în mod imperativ a ne da bine seama de profundul înțeles al cuvintelor puse în fața acestei meditații. Din ele se desprinde: I. iubirea; II. mărirea lui Dumnezeu; și III. finta sa finală. Dumnezeu ni l-a tri-

mis pentru că: în primul rând ne iubește, în al doilea ca să-și arate maiestatea Sa dumnezească, iar în fine ni l-a trimis pentru că prin El să-și ajungă finta finală, adică de-a ridica pe om la înălțimea ce i se cade.

Darul iubirii lui Dumnezeu este infinit. Dumnezeu ne-a iubit și ne iubește, dar nu pentru că ar avea trebuință de iubirea noastră, ci pentru că este Atotbun și nu voește moartea păcătosului. Dumnezeu ni-a dat cel mai prețios lucru pe care l-a avut, pe Hristos.

Noi, aleșii Lui, nădăjduim că nu vom fi mai pe jos de ceata celor cu averi materiale și păcătoși, pe care am văzut că nu-i respinge Domnul; dar un lucru ni se cere: să umblăm în căile Lui. Să ne închinăm în fața ieslei Lui, și să-i dăm și noi ceea ce avem mai scump: sufletul! Toate facultățile noastre trupesti și sufletești să le punem în serviciul Domnului celui care vine în mijlocul nostru, și să-i zicem: «Doamne, primește și inima noastră a aleșilor tăi în sinurile Tale, Tu care ai zis că «tot cel ce crede în Tine, nu va pieri, ci va avea viața de veci». Tu ești Acela care ușile iadului le sfărâmi, trupurile le înfrânez și faptele noastre le faci bineplăcute lui Dumnezeu, celui ce Te-a trimis între noi; deaceia Te binecuvântăm pe Tine, cerescule Prunc, aducându-ți nu numai aur, smirnă și tămâie, ci credință, nădejde și dragoste.

N. Belea.

Noul regim al cultului mozaic în Iugoslavia, prin drepturile ce i se acordă, este pus pe picior de egalitate cu biserica ortodoxă sârbească și cu cea romano-catolică.

Dacă noua lege recunoaște libertatea completă a cultului mozaic, cu atât mai vărtos ar trebui să recunoască libertatea unui cult creștin, cum este al bisericii ortodoxe române în Iugoslavia, unde până acum românii ortodocși nu se bucură de părinteasca ocrotire arătată cultului mozaic.

Din pastoralele arhieresti de Crăciun

De sfintele sărbători din 1929, ale Nașterii Mântuitorului, arhieriei mitropoliei noastre au adresat cătră dreptcredincioși instructive pastorale de părintești povețe și îndrumări.

Reținem, din aceste pastorale, părțile ce urmează:

I

(Din pastorală P. S. Sale episcopului Nicolae al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului):

«Povățuiți la lumina cunoștinței de Dumnezeu, veniți să cădem la picioarele pruncului Isus, să ne descărețim frunțile, să ne premenim gândurile și să alungăm dintre noi patima, ura și mânia.

Iată cel mai de seamă îndemn ce vi-l pot da la marele praznic de azi!

«Nouă, celor din noaptea lucrurilor înșelăciunii întunecate, curățire să ne fie, Hristoase, dăruindu-ne și cărare pe care lesne umblând să aflăm mărire». (Catavasiile Nașterii Domnului).

Aceasta să fie rugăciunea noastră, lângă ieslea săracă, unde sălășluiește pruncul minunat, aducător de pace, dragoste și bunăvoință între oameni.

Oare să fi uitat așa de curând jertfele și suferințele ce ne au unit strâns în vremile de prăpăd și urgie?

Traiu mai fericit, fără de vrăjmășia tiranului străin, fără de loviturile nemiloase ale dușmanului de moarte, să nu ne mai poată ținea într-o conviețuire pașnică și binecuvântată? Dureroasă zăpăcire!

Să ne ferească Dumnezeu de vrajba dintre frații! Iată ce spune Evanghelistul Ioan: «Tot cel ce urește pe fratele său, ucigător de oameni este; ne iubind pe fratele său în moarte petrece». (Ioan 3, 14, 15.)

Nu văd, iubiților mei fii sufletești, rău mai mare, primejdie mai grea, pentru viața unui neam, decât neînțelegerile și dușmănia. De aceea nu odată am ținut să mă ridic cu toată tăria împotriva acestui rău, să stărui să fie înlăturat.

Dușmanii, streini de neamul nostru, uneltesc pentru a ne destrăma și slăbi. Ei doresc să ne vadă iarăși în starea de robie sufletească și trupestă de odinioară. Ei ar voi să ne vadă ear slugi, pentru ca tot ei să ne fie stăpâni! Dar folosesc prilejul Nașterii Mântuitorului, să vă chem la înțelepciune și să vă pun înaintea

ochilor jertfele înaintașilor noștri. Gândiți-vă la suferințele de mucenici ale moșilor și strămoșilor noștri, gândiți-vă la jugul iobăgiei, care a apăsător atâta de greu pe umerii lor! Care a fost însă crezul lor de mântuire? Numai dragostea de neam și de lege, și pentru aceste bunuri neprețuite și-au jertfit și viața.

Azi, când păcatul învrăjbirii pare să se fi furișat în mijlocul turmelor cuvântătoare, eată că păstorul vostru, vine să vă îndemne să părăsiți calea păcatului, pentru binele și fericirea copioșilor și urmașilor voștri. Fiți vrednici de milostvirea cerului, care s'a revărsat asupra voastră, fiți vrednici de părinții și străbunii voștri.

De 11 ani avem roadele libertății, la sărbători nu ne mai turbură nimeni liniștea și nimeni nu ne mai oprește să ne păzim datinele. Aceste stări avem să le mulțumim numai celor ce cu viața și sângele lor ne-au răscumpărat din robie. Și cu cât trec anii, tot mai strălucită vedem jertfa lor și mai minunată izbânda ce am câștigat-o.

În locul luptătorilor de ieri, se ridică azi copiii și nepoții lor. Avem datorie sfântă să-i învățăm a cinsti faptele moșilor și părinților lor și să le ținem pururea trează însuflețirea pentru Tron și Țară.

În fruntea Țării avem un Rege-copil. În jurul acestui copil nevinovat sânt strâns legate toate nădejdiile neamului. Avem cu toții datoria să veghem, ca Domnia Regelui Mihai I, să se desfășoare în cinste, dreptate și spre binele tuturor cetățenilor vrednici din satele și orașele noastre.

Priviți chipul senin și curat al blândului Isus! Precum acesta, prin curăția și nevinovăția Sa, vă va înveseli sufletele și vă va învia fețele, întocmai așa bunul Dumnezeu va feri și pe copilul-Rege, pentru curățenia și nevinovăția și curat, de toată primejdia și stricăciunea, ca să poată purta la vremea sa grijă de poporul ce i l-a încredințat spre conducere pronia dumnezeiască.

Ascultați cu evlavie sfaturile și îndemnul părintești ale Arhierelui vostru, ce vi se vestesc azi prin glasul preoților din pragul sfintelor altare.

Pretutindeni, în întreg cuprinsul țării, răsună, în această zi sfântă și mare, asemenea sfaturi folositoare.

Vom înmulți deci rugăciunile noastre de laudă și de mulțumire către Părintele luminilor și dumnezeescul Său prunc Isus, pe care se cade să-l laudăm și să-l preamărim.

Iar Mântuitorul, a cărui întrupare azi cu toții o laudăm și o

*Ci în peșteră, în ieslea
Celor necuvântătoare.
Și aproape de ograda
Oilor... cutremurate
De cântarea din văzduhul
Tainelor nenumărate.*

*Maghi, din depărtări trudite,
Și păstorii dela oi,
Au venit să se închine
Celui care pentru noi
S'a ntrupat. Eară Maria,
Fericită, cu iubire
A privit închinătorii
Celui mai presus de fire.*

*Vifleemul, plin de lume
Baștinășă, petrecea.
N'a văzut că firmamentu-i
Luminat de-o nouă stea:
Vestitoare minunată
A divinului Isus,
Ce călăuzise Maghiil 'n
Drumul lor, cătră Apus.*

*O minune necuprinsă!
Dumnezeu vent în lume,
Ca să mântue făptura
Mânilor Lui, și precum e
Scris, să fie totdeauna 'n
Zile bune și amare:
Calea, adevărul, viața,
Pentru unul flecare.*

*Prăznuim acum minunea
Peșterii neprăhănite,
Prăznuim cu bucuria
Sufletelor mântuite.
Cu credință, cu nădejde
Și cu dragoste deplină
Să primim pe cel ce este:
Dătătorul de lumină.*

VASILE STOICANEA.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Sângă leagăn

*Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Am un pul frumos și bun,
Cu gropițe în obraz,
Cu ochi negri de viteaz,
Sfânt colindă și-a colindat,
Adă-i darul așteptat.*

*Ca la feți și logofeți,
Adă-i tolbă și săgeți
Adă-i spadă lucitoare,
Și pistol la cingătoare,
Și cal bun de călărie,
Că se duce 'n bătălie.*

*Moș Crăciun m'a ascultat,
Darurile i le-a dat
Și acum pulul meu lubit
De bătălie s'a gătit.
Hai, feciori, la luptă, hai,
Ce mai oaste, ce mai crai!*

*Căpitanu dă 'n trompete
Că se'mpedecă în bete,
Iar vitejii grenadiri
Au călcat pe trandafiri
Și se vaetă că-i doare
Că se 'nșeapă la picioare.*

*Fug de groază toboșarii
Că-l amenință bondarii,
Iară melcii mi-i ajung
Și cu coarnele i împung,
Call sar cu coama 'n vânt
Și săgețile s'au frânt.*

*Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Am un pul frumos și bun,
Sfânt colindă și-a colindat,
Bine armele a purtat
Și de luptă obosit,
Patu mamel a adormit!...*

I. U. SORICU.

slăvim, se va milostivi să ne lumineze mintea, să ne tămăduiască trupul și să ne apere inima de faptele cele viclene, ca împreună cu cetele îngereșite să cântăm și noi azi și totdeauna: «mărire celui dintru înălțimi lui Dumnezeu, celui ce s'a născut în peșteră.» Amin.

II

(Din pastorală P. S. Sale episcopului Grigorie al eparhiei Aradului, Ienopolei, Hălmașului și al părților anexate din Banatul Timișan):

...Domnul a zis: «Pace las vouă, pacea Mea dau vouă, nu precum lumea dă Eu dau vouă».

Înțelege oare lumea de azi aceste cuvinte ale Mântuitorului? Oare se apropie popoarele și oamenii singuratici cu sinceritate către pacea lui Hristos, care nu se întemeiază pe brațul cel mai tare, ci pe *inimă* cea mai blândă, pe încredere și iubire între oameni? Eu, vă reamintesc, iubirii mei, că în ziua de 28 August 1928 s'a semnat la Paris așa numitul pact: «Kellog», — care până în ziua de azi a fost iscălit de 56 state ale lumii. Pactul s'a încheiat după propunerile frumoase ale unui secretar de stat al Americii, Frank Kellog. Pactul spune între altele: «Marile părți contractante, declară solemn în numele popoarelor lor respective, că ele osăndesc recurgerea la război pentru regularizarea diferendelor internaționale și că renunță la el ca instrument de politică națională în relațiile lor reciproce».

Urzitorul acestui pact, secretarul de stat Kellog, în ziua de 22 Nov. 1929 a fost în Londra și acolo a declarat că țările care au iscălit pactul, nu vor putea să aranjeze pe cale pașnică conflictele dintre ele, dacă nu va veni între alte instituții și sfânta *biserica* spre a servi ideea păcii. Declarația din Londra a dlui Kellog este un strigăt care zice: fără Hristos nu se poate asigura pacea omenirii. Strigătul acesta nu este singur. În luna August a anului trecut s'a ținut la Praga un congres al desarmării și s'a spus că religia creștină este chezașia înfrățirii, căci religia va exista și atunci când toate parlamentele și universitățile ar fi închise!

Adevărul acesta are valoare pentru ori ce neînțelegeri dintre neamuri și oameni singuratici. Fără Hristos pace și liniște nu poate să fie. De aceea, astăzi ne rugăm Ție, Doamne Isuse Hristoase, să ne trimiți pacea Ta, să fie voia Ta, precum în Cer așa și pe pământ.

Pacea ta, iubite creștine, oricine ai fi tu, o dobândești nu prin ură și

răsbunare, ci prin părere de rău că fratele tău nu se află pe calea binelui. Pacea ta, a mea și a noastră a tuturor, atârnă de iubirea lui Hristos. Ce larg ar fi pământul, de nu l-ar strâmta ura, — zice poetul Vlașuță. Să nu strâmtăm deci locul dintre noi prin ură, ci să facem loc unul altuia prin pacea lui Hristos, Domnul nostru al tuturor.

Pacea lui Hristos să fie cui voi cu toți!

Conferențe preoțești

— În tractul Hațeg —

Sâmbătă, în 30 Noembrie a. c., la pomenirea marelui mitropolit Andrei, preoțimea tractului Hațeg, sub prezidenția pâr. adm. protop. Seb. Rusan, a ținut în școala comercială superioară, conferința pastorală de toamnă.

După invocarea Duhului sfânt, pâr. președinte, prin cuvântare potrivită cu bune îndemnuri pastorale, deschide ședința, și dă cuvântul pâr. Iuliu Tirinescu, care dezvoltă tema: «Cine se catehizeze în școlile primare?» Tema, bine lucrată, a fost întregită cu observațiile preoților: Oct. Medrea, P. Armean și protop. adm. Rusan. Concluzia: preotul, obligat de conștiința sa preoțească, este dator să-și crească viitorii credincioși încă de pe băncile școlii.

La ora 10^{1/2}, a. m. preoțimea slujește parastas, în amintirea neuitatului Arhiepiscop Andrei. Părintele adm. protop. Seb. Rusan a cuvântat despre mănoasa activitate a marelui mitropolit, impresionând numeroșii credincioși cu o expunere îngrijită și temeinică.

După masă ședința se continuă. Pr. Ion Buligan își citește conferința: «Problema păstoririi de suflete, în noulă împrejurări de viață». Conferințiarul a arătat starea socială și rolul păstorului ca slujitor și moralizator al societății, precum și necesitatea păstoririi individuale și a celei colective.

Înainte de închiderea ședinței, s'au discutat probleme de ordin pastoral.

În timpul ședinței, pâr. adm. protop. Sebastian Rusan, ca adevărat apostol, prin expunerile sale clare și instructive, a adus lumină în jurul problemelor desfășurate de conferințieri.

Asistent.

Reclama este sufletul comerțului

mult, am cetit de-ajuns; acum mă uit la cei ce călătoresc cu mine. Ce fac? Femeia doarme; bărbatul citește în ziarul de seară cu o perseverență vrednică de admirat; fetița palidă aruncă priviri elegiace spre cer... Ear bărbatul din colțul coridorului gândește. O vezi de pe fața lui, că se răzgândește, că nu stă numai așa.

Și cel ce gândește, scoate încet o carte din buzunar și citește. — Ce citește?

Vechea pornire de curiozitate, ce te chinuiește, de a ști ce citește celalalt. Ești bucurios să știi că și el află ce citești tu, numai de ai ști ce citește el și să afli astfel dacă este un om cu care ai putea să-ți petreci. Nu o pot afla însă, fiindcă bărbatul stă în colțul opus și se razimă înapoi.

Deodată cască fără de veste și își acopere gura cu cartea. Nu din plictiseală, ci fiindcă este obosit de călătoria în tren. Mai apoi citește mai

† Preotul Ioan Druhora

(1868—1929)

Vrednicul preot Ioan Druhora din Boița, cu fața de bronz și cu părul argintiu, nu mai este între cei vii.

Marti în 17 Decembrie a. c. venind la Sibiu, pentru a face unele cumpărături în vederea sf. Sărbători ale Nașterii Domnului, lovit de un atac la inimă, a trecut subit la cele eterne.

Vestea s'a răspândit ca fulgerul și a produs regrete adânci la toți cei ce l-au cunoscut pe acest preot model, tată iubitor și român înfocat.

Născut dintr'o familie fruntașă în comuna Baica din Nordul Ardealului, după terminarea studiilor pedagogice și teologice, și-a început activitatea ca învățător director la școala confesională din Avrig, de unde apoi a trecut la școala din Boița.

La anul 1896 a fost ales paroh în frunțașă parohie Boița, pe care a condus-o cu mult tact și cu deosebită hărnicie până la moarte.

În acest timp n'a fost manifestare bisericească, școlară, culturală, națională și economică în comuna Boița, care să nu fie însușită de el și legată de numele lui.

A fost membru în scaunul protopopesc al Sibiului, în comisiunea administrativă a fundației Șaguna, în consiliul comunal, în societățile culturale și filantropice din Ardeal și președinte al Institutului de credit din Boița.

Pentru activitatea lui dezvoltată cu o perseverență fără pereche a fost decorat cu medalia «Răsplata muncii pentru biserică».

Din cauza intransigenței lui românești a suferit internare în timpul războiului.

Pe lângă soția văduvă cu trei băieți îl deplâng păstorii și toți preștii și cunoscuții lui.

I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae — prin consilierul său Prot. Dr. Andrei Gălea — a trimis condolențe familiei îndurerate.

Rămășițele pământești ale defunctului au fost așezate spre vecinică odihnă în cripta de lângă biserică din Boița, pe care nu de mult a împodobit-o cu o pictură foarte frumoasă. Prohodul l-a săvârșit protopopul locului, Emilian Cioran, însoțit de 16 preoți și diaconii I. Dinu.

Panegiricul, în care a fost zugrăvită în mod fidel bogata activitate a defunctului, asemenea a fost ținut de protopopul locului.

Au mai vorbit: în numele preoților din protopopiatul Sibiului, Preotul Isaia Popa din Ocna, în numele instituțiilor bisericești, școlare, cul-

turale, comunale și economice din Boița, învățătorul diriginte Ioan Branea în numele parohienilor, frunțașul Nicolae Albescu și în numele prietenilor intelectuali și politici, profesorul și scriitorul I. U. Soricu.

Defunctul și-a depus toată munca în serviciul bisericii și națiunii. Înaintea lui n'a văzut altceva decât idealul religios și național.

Odihnească în pace!

Nou abonament

la Telegraful Român

Intrând, la 1 Ianuar 1930, cu ajutorul celui Atotputernic, în anul al 78-lea de apariție, invităm pe toți bunii noștri cititori să ne sprijinească și mai departe, să răspundească organului acesta de publicitate în cercul cunoștințelor lor, câștigându-i cât mai mulți abonați.

Numele abonatului și domiciliul rugăm să scrie cât mai legibil.

Abonamentele se trimit la: Administrația ziarului Telegraful Român, Sibiu.

Redacția și Administrația.

Școala confesională ortodoxă

În ședința adunării eparhiale a Bucovinei, din 28 Noembrie 1929, membrul adunării eparhiale și al congresului național-bisericesc, dl Dr. Eusebiu Popovici, a arătat lămurit considerațiile care au determinat congresul național-bisericesc să ceară cu toată stăruința reînființarea școlii confesionale ortodoxe în Ardeal, Basarabia și Bucovina.

Dnul Dr. Eusebiu Popovici propune deci:

1. Adunarea eparhială însăși să înființeze Consiliul eparhial să stăruiască pentru reînființarea școlii confesionale în Bucovina.

2. Consiliul eparhial să facă toate pregătirile pentru înființarea unui liceu de băieți confesional cu începutul anului școlar 1930/31.

3. Consiliul eparhial să pregătească proiectele pentru înființarea unui internat pe lângă liceul confesional, care să completeze educația religioasă și intelectuală a tineretului.

Aceste proiecte au să fie aduse în deliberarea Adunării eparhiale în sesiunea din primăvara anului 1930.

Farmecul cărții

Ne aflăm în preajma Crăciunului. Între darurile ce le va aduce Moș Crăciun, cărțile de preț vor fi, fără doar și poate, cadoul foarte bine venit. Cărți alese, cărți scumpe (chiar ieftine fiind la preț), cărți, tămăduire sufletească.

Găsesc într'o revistă de propagandă culturală, în «Die Lesestunde» (Ceasul de lectură, din Berlin), o schiță de Dorothea Hollatz. Cuvintele, raționamentele ei juste mi-au plăcut, de aceea redau în românește bucata spre meditare cetitorilor.

Ascultați ce scrie:

«Mă aflu în trenul D. (rapidul D); în apartament se mai găsesc afară de mine cinci persoane. Stăm deci cam strâmtorați; dar eu am un loc lângă fereastră, mi-am așezat înainte, pe meschioară, cartea și sânt satisfăcută. M'am uitat pe afară cam prea

departe. Eu însă știu ce am vrut să știțesc: citește: «Cântarea despre iubire și moarte» de Rilke. El mi-a văzut privirea și știe acum că știu ce citește. Și mai mult: că cunosc cartea pe care o citește. Privirea mea trebuie să i-o fi spovedit.

Și-acum s'a petrecut lucrul ciudat: s'a zămislit un vârtej de sentimente care lăsa neatînși pe ceilalți oameni. S'a născut deodată între doi oameni, cu desăvârșire streini, o comunitate sufletească, un simțământ de înrudire. S'a ridicat un pod între suflete.

Mă bucur că cel din colțul acela al compartimentului citește ceva de «cornetul» Cristof R. ke. Și el simțeste că eu citesc, în gând, cu dânsul împreună.

Ne strânge o legătură spirituală,

Tradus și la noi de cei din jurul rev. «Gândirea».

se îmbină împletitura sensibilă a nervilor noștri...

După douăzeci de minute a terminat, așază cartea deoparte și se gândește. Într'aceea încearcă să descifreze titlul cărții mele, care se află înaintea mea, pe masă.

Sânt «Siluetele» din Eulenberg. A aflat-o? O privire scurtă, mirată, spre mine. Ce ciudat! Scoate din buzunarul său o altă carte și citește astfel încât titlul cu litere lăterește: «Iacob Wassermann, Kaspar Hauser» trebuie să-mi bată la ochi. Vrea să-mi spună ceva? Încordarea între noi, doi, crește.

Ceilalți au dispărut pentru noi. Există numai cărțile noastre. Vorbesc ele între ele, într'o limbă mută, iar noi suntem ca nește părinți ai căror copii au legat prietenie întreolaltă. Două ceasuri trec așa și nu ne obo-

Traduse și la noi.

Amvonul

De Anul nou

— Indrumarea Bisericii pentru anul nou —

«Și când s'au împlinit opt zile ca să-l taie pre El
împrejur s'a chemat numele lui Isus» (Luca, 2 21).

Ziua de azi o sărbătorim în amintirea tăierii împrejur a Domnului nostru Isus Hristos, în care zi și-a vărsat primele picături de sânge pentru păcatele noastre. Această tăiere era arună a vărsării sângelui de pe Cruce, prin care Domnul nostru Isus Hristos a satisfăcut complet pentru păcatele noastre, și ni-a dăruit nouă Evanghelia Sa, pentruca să putem umbla pe calea mântuirii noastre, ni-a câștigat Biserica Sa, care în numele Lui ne agrăește, ne propoveduește învățătura lui Isus, ne conduce conform voinții lui, ne întărește și mângăie prin sfintele taine ale Lui. Biserica, arată pe scurt toate acestea în epistola către Tit a Sf. Apostol Pavel, care ne arată:

1. de ce trebuie să ne ferim în anul nou,
2. cum trebuie să viețuim pentruca să ne mântuim,
3. unde și când vom primi răsplata pentru cucernicia noastră.

Isuse Hristoase, luminează mințile noastre pentru ca, urmând învățăturilor Apostolului Pavel, să Te preamărim și să-Ți slujim în acest nou an și pentru totdeauna, cu întreaga înțelepciune, cu dreptate și cu bună cucernicie.

I

Pentruca alipirea noastră față de Mântuitorul nostru Isus Hristos să fie desăvârșită și adevărată, trebuie să ne lepădăm de păgânătate și de poftele cele lumești.

Există două feluri de păgânătăți.

Cea dintâi e aceea prin care cineva nu numai cu fapta, ci și cu cuvântul neagă pe Dumnezeu; a doua este aceea, prin care cineva cu cuvântul mărturisește pe Dumnezeu, dar cu faptele sale îl neagă.

Puțini oameni găsim în ziua de azi, cari ar nega pe Dumnezeu, pentruca trebuie să deschidă numai ochii și să-l vadă în creaturile Lui. Dreptaceea sfânta Scriptură zice: «Facerea mâinilor lui o vestește țaria» și nenumăratele creaturi, precum și aranjarea corespunzătoare scopului ce domnește în lumea întreagă. Trebuie să fie nebun acela care din operele lui Dumnezeu nu vrea să recunoască pe Creatorul lor. — Dar cu atât mai mare este numărul acelor cari deși cu cuvântul mărturisesc pe Dumnezeu, totuși prin faptele lor îl neagă. Aci putem înșira pe aceia, cari în rugăciunile lor mărturisesc pe Dumnezeu de Tatăl ceresc, dar în necazurile lor li iau numele în deșert, sau pe aceia cari știu cele 10 porunci, dar cu ușurință calcă unele din ele, sau aproape pe toate, în caz de ispită.

La o astfel de hulă a ajuns în unele țări legislația, în cât legea permite cultul dumnezeesc, adică recunoaște că este Dumnezeu, iar pe de altă parte așa se poartă cu Biserica lui Hristos, ca și când ea ar fi o simplă instituție oarecare, o pune în rândul unor religii false.

Acum, după atâtea veacuri, ne trezium că înaintea legii nu este deosebire între religii și religii, ca și cum culoarea albă ar putea să fie totodată și neagră, sau că cele două culori sunt numai una.

Dar, pentru aceea creștinul cel bun nu își va nega religia sa, deoarece e convins că precum este în ceruri un Dumnezeu adevărat, așa știe și mărturisește că numai o singură religie există pe pământ, și asta este cea așezată de Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Mai departe trebuie să ne lepădăm de poftele cele lumești. După învățătura evanghelistului Ioan sunt trei pofti, ca izvoare ale tuturor păcatelor, și anume: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții.

sim. Nu ești singur, chiar și dacă nu schimbi o boabă cu altcineva. Convorbire ciudată! Un dute-vino misterios al gândurilor nerostite!

La stația cea mai apropiată s'a dat jos din tren. A închis cartea cu sgomot și s'a aplecat spre mine, salutându-mă. E ca și când am fi conversat împreună lungă vreme și minunat.

Și-acum, că a plecat, mă simt părăsită. În locul lui stă o femeie, care mănâncă. Mă leg deci strâns de tot de cartea mea, mă închid în ea ca într'o scoică și mă gândesc ce ciudată e întotdeauna tendința aceasta, aproape ne modestă, de a ști ce citește un altul, care nu mă importă — și mai apoi ce ciudate sânt acele valuri, încolo și încoace, dacă citește cărți de literatură bună, de-o cunosc sau de n'o cunosc.

Este un secret internațional acesta, care flutură în jurul cărții celei

bune, sânt razele magnetice ale cernelei tiparului, cercurile magice care se mișcă în jurul experienței proprii în viața a literaturii celei bune — este comunitatea liniștită, tăcută, a unor oameni, cari de aceea își sânt apropiați, fiindcă citește. Numai prin tr'aceea. H. P. P.

Elementul religios în poezia noastră, de preotul *Lie Deleanu* Râmnicu-Vâlcea, tip. «Cozia», 1929. — Un volumaș de 69 pagini. Prețul 20 Lei. Arată în linii mari, înrăurirea creștinismului în literatura poporului și în literatura cultă. Nădăjduim, împreună cu autorul, că odată cu progresul culturii teologice la noi, se vor înmulți și poemele religioase ale literaturii culte.

Tălcuirea Evangheliilor în biblioteca de popularizare din Blaj, «Cărțile bunului Creștin» a apărut: *Tălcuirea Evangheliilor*, din toate sărbătorile de peste an, de *Iulia Malor*. Blaj, tip. Seminarului, 1929. Prețul 25 lei.

Din pofta trupului își trag originea: nerușinarea, viața desfrănată în gânduri, în cuvinte, în fapte, fie la tinerime, fie la bătrâni; asemenea își au originea lenea, trândăvia, necumpătarea și beția.

Iar pofta ochilor naște în noi sgârcenia, și înșelăciunea, furtul, jaful, cămătăria; cauzează desbinări între frați și neamuri, produce procese nedrepte și costisitoare, și cele mai multe abuzuri funeste în căsnicie, nimicește moralicește și materialicește regiuni întregi.

Iar prin trufia vieții se urăsc oamenii unii pe alții, din aceasta își trage originea mânia, răsbunarea, injurăturile cele mai scârnave, disprețul legii dumnezeiești, ireligiozitatea și în urma acestora tot felul de răutăți. Trufia este izvorul păcatelor. De aci se vede câte rele ne aduc poftele cele lumești, drept aceea dorința Bisericii este să ne lepădăm de ele.

II

Apostolul Pavel mai departe ne arată cum trebuie să viețuim pentruca să fim bineplăcuți înaintea lui Dumnezeu, și să obținem darul mântuirii. El zice: «cu întreaga înțelepciune, cu dreptate și cu bunăcredință să viețuim în veacul de acum». Deci primul lucru pe care-l cere Apostolul, dela noi, este trezvia.

Trez este acela care este calm și drept în cugetare precum și în fapta sa. Iar exesele te fac confuz și încălcit, deoarece omul robit de patimi nu mai știe să cugete drept și calm.

De câte ori am putut vedea că un om mânios, strică, ruinează, se infurie ca și cum ar fi nebun; asemenea și cel invidios, cel desfrănat și cel sgârcit fac astfel de lucruri pe cari un om întreg la minte n'ar putea să le facă.

Dreptaceea este necesar să ne știm reținea și, oricând s'ar naște în noi o pornire, o patimă sau dorință rea, să ne trudem a o învinge; și dacă nu putem reuși lesne, să recurgem la rugăciune și la post, să ne întărim în sfânta euharistie, deoarece ea este hrana celor tari. — În felul acesta putem câștiga trezvia creștinească.

Apoi trebuie să viețuim cu dreptate. Dreptatea este virtute, prin care dăm fiecăruia ce i se cuvine, și-i compete. Omul cel cu dreptate dă lui Dumnezeu ce l-se cuvine, și apoi oamenilor, autorităților, supușilor, le dă ceea ce le datorește, și în sfârșit își dă și sieși cele cu ce este obligat față de sine.

Suntem datori față de Dumnezeu de a-l cinsti, de a-l iubi și a-l asculta. Dreptaceea omul cel cu dreptate nu și uită de rugăciunile sale, ia parte la slujbele dumnezeiești din dragoste, observă toate poruncile lui Dumnezeu și ale Bisericii, precum sunt ele cuprinse în decalog și în cele 9 porunci ale Bisericii.

Omul cel cu dreptate dă oamenilor ceea ce le datorește lor. Înainte de toate așa își cinstește pe părinții săi, ca pe cei mai mari și cei dintâi binefăcători după Dumnezeu; trăește în înțelegere de dragoste cu frații săi, trăește în pace cu vecinii săi, la servitori și muncitori le dă simbria ce li se cade; nu și uită de săraci, iar față de cei necăjiți este milostiv prin cuvânt și prin faptă; și în fine își cinstește autoritățile sale. Dar în schimb autoritățile, începând dela rege, dela parlament, dela ministru până la ultimul slujbaș, au datoria să dea cetățeanului cele ce sunt cu dreptate.

Dreptaceea vai omului acela care își uită de dreptate; precum vai țării aceleia și comunei aceleia unde nu este lumea călăuzită de dreptate. Deoarece izvorul tuturor drepturilor și dreptăților este Dumnezeu, și dreptaceea niciodată nici o lege sau o dispoziție a unei autorități n'ar obliga pe nime, dacă ea s'ar lovi de voia și legea lui Dumnezeu.

Dreptaceea mai cere ca să fim și față de noi drepti. Suntem din trup și suflet. — Dreptaceea precum omul, pentruca să poată trăi, se îngrijește, se îmbracă, adună avere; totasemenea este dator ca el să se îngrijească și de sufletul său. Fiecare, pentruca să își poată mântui sufletul său este dator să fie față de Dumnezeu cu credință, cu nădejde și cu dragoste, este obligat de a-se împărtăși cât de des cu sfintele taine, a cinsti Dumineca și sărbătoarea mergând regulat la Biserică; în fine este dator de-a duce o viață morală și cinstită.

În fine conform învățăturii sfântului Pavel trebuie să viețuim, cu bună credință, cu bună cucernicie. Ca să viețuim cu bună credință, suntem datori pe baza dreptății, deoarece acela ar fi nedrept față de Dumnezeu și față de sine însuși, care nu ar trăi cu bună cucernicie și n'ar cinsti pe Dumnezeu și n'ar respecta religia sa. Cucernicia ne unește cu Dumnezeu, ne păzește de desnădăjduire, ne îmbărbătează în suferință, ne însufleștește în faptele cele bune, înfrânează patimile noastre și ne menține în moravuri bune, astfel ca, cu drept cuvânt să putem zice: nu poate să fie om, care își uită de tot de bunacucernicie, care neagă orice religie.

După învățătura sfinților Părinți, o rugăciune spusă seara cu evlavie ne liniștește, o spovedanie făcută cu evlavie răvarsă în sufletul nostru pace, o sfântă împărtășanie făcută cu cucernicie ne unește cu Mântuitorul nostru Isus Hristos, o cugetare bună și evlavioasă ne pune în societatea îngerilor.

Este lucru foarte ușor pentru a fi cineva evlavios, numai să vrea, deoarece buna cucernicie nu vine de sine ci trebuie să o voim, ș'apoi să o cultivăm în noi, deoarece ea se pierde, se stinge, întocmai precum se întâmplă cu candela neîngrijită.

Mântuitorul nostru Isus Hristos aceste trei lucruri le dorește dela noi, ca: să trăim viața în înțelepciune, în bună credință, departe de păgânătatea și de poftele cele lumești. Și dacă toate acestea le vom face, care va fi răsplata noastră?

La această întrebare răspund în partea a treia, conform învățaturii apostolului Pavel.

III

Nu în viața aceasta trebuie să așteptăm răsplata pentru viața creștinească dreaptă și evlavioasă. Cu toate acestea Dumnezeu nu-și uită nici aci de ai săi, cari îl iubesc pe dânsul, precum zice psalmistul: «Nu am văzut pe dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine» (Psalm 36, 25). Răsplata cea adevărată și desăvârșită o primim numai în viața cealaltă. Astfel zice apostolul Pavel: «să viețuim cu întreagă înțelepciune, cu întreagă dreptate și cu bună credință așteptând fericita nădejde și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului Isus Hristos». La anul nou este obicei general că oamenii își doresc anul nou fericit. Și dacă cineva peste tot anul s'a înșelat, totuși la anul nou prin aceea că prietenul său sau cunoscutul său îi dorește an nou fericit, el se încurajază. Dar Biserica nu procedează astfel, ci de dreptul ne arată că fericirea o putem aștepta numai în viața cealaltă, iar fericirea cea complet triumfătoare atuncia când va veni Mântuitorul nostru Isus Hristos în mărirea slavei sale, judecând pe cei vii și pe cei morți. Pământul acesta este numai un loc de probă, de luptă și de suferință, aci n'avem lăcaș statornic.

Dar Dumnezeu pe cei cari îl iubesc pe dânsul, nu-i lasă nici pe pământ ci îi binecuvântă și în cele pământești, precum zice Psalmistul, și în deosebi își revarsă asupra lor abundență harurilor sale. Biserica dela leagăn până la mormânt însoțește, conduce și sfințește pe om.

Prin taina sfântului botez ne facem fii ai lui Dumnezeu, prin taina mirului primim darul Duhului sfânt și devenim soldați ai lui Isus Hristos pentru a lupta lupta cea bună, a credinței; prin taina sfântă a euharistiei Domnul nostru Isus Hristos ne hrănește cu trupul și sângele său sufletul nostru și locuște întru noi în bisericile noastre.

Și când am păcătuit, prin taina pocăinții, ne iartă nouă greșalele noastre și suntem reprimiți în harul lui Dumnezeu; iară când suntem bolnavi biserica nu ne lasă ci stă lângă noi prin slujitorii săi, cari se roagă pentru vindecarea trupului și sufletului nostru.

În sfârșit cu darul special întărește pe aceia cari sunt chemați la preoție și prin taină specială ajută pe aceia cari doresc a viețui în căsătorie.

Dreptatea creștinii nu pot să intre în viața conjugală, decât numai după ce legătura aceasta a fost întărită prin taină. Aceia cari trăesc fără a fi primit taina căsătoriei din partea Bisericii, deși conform legilor și poruncilor civile s'au căsătorit, sunt în contra lui Dumnezeu și în contra Bisericii, pentru că creștinii cei buni nu trăesc într-o unire păcătoasă.

Și de ce? Domnul nostru Isus Hristos cunoscând slăbiciunile omenești, pentru a feri drepturile femeii, pentru a promova curătenia morală a poruncii: căsătoria legală devine între credincioșii săi numai atunci valabilă, când între un bărbat și o femeie se face o legătură indisolubilă, și această legătură este ridicată prin binecuvântarea preotului la rangul de taină. Cei cari consideră altfel și o iau ca o afacere pur lumească, greșesc. Dreptatea creștinului cel adevărat numai atunci consideră ca încheiată căsătoria, după ce a făcut totul conform legilor bisericești. Acolo unde există căsătorie civilă, creștinul să o facă, dar trebuie să fie conștios că aceasta n'are nici o valoare înaintea lui Dumnezeu.

Taina căsătoriei este unul din harurile cele mai mari ale lui Dumnezeu. Lumea cea ingrătă vrea să l respingă, dar noi adevărații creștini, îl prețuim mult, precum l-au prețuit înaintașii noștri dealungul celor 20 de veacuri.

Afară de aceea fiecare om în lumea aceasta primește dela Dumnezeu nenumărate bunuri. În orice năcaz am fi, să recurgem numai la Mântuitorul nostru Isus Hristos, care astfel ne încurajază: «Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi». Oh, cât de bun și milostiv este Domnul și Mântuitorul nostru! Numai să ne gândim și vom vedea cu câte binefaceri binecuvintează Dumnezeu pe slujile sale în lumea aceasta. Iar ceace pregătește celor drepti în lumea cealaltă, omul nu le poate spune, de aceea apostolul Pavel zice: «Celece ochi n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe Dânsul.

Și s'a dat pe Sine morții pe cruce pentru noi, ca să ne mântuiască și să ne facă norod ales; dându-ne apoi fericita nădejde în lumea cealaltă.

Și astfel urmând învățăturilor sfântului apostol Pavel, în acest an nou și pe totdeauna cât vom trăi, să umblăm și să sporim cu harul înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Să viețuim cu întreagă înțelepciune și cu dreptate și cu bună credință, așteptând fericita nădejde și răsplata în lumea cealaltă; ținându-ne în orice necaz și ispită alipiți tare de credința noastră, ca unii cari râvnim după faptele cele bune. Amin.

DE INDREPTAT. La raportul (d'n Nr. 87 dela 11 Decembrie) despre conferința preoțească din tractul Sebeș, în coloana IV și 12 de jos, pct 1. trebuie a se ceti: În trup cu curățenia (nu în timp cu curățenia).

Păr. Carpinișan a împărțit, în tema sa, atitudinea preotului la separatele acte ale

culturii divine, în 5 capitole, din care în capit. I a schițat ținuta preotului la Liturgie, — și numai pe scurt a vorbit de tămădire. Adevăratul pond l-a pus pe predică. Conferința i-a votat mulțumită și a decis să se tipărească operatul. Raportor II.

Meditații

Răsplătiri

Omul cinstit, curat la inimă și smerit la suflet, n'are vrăjmași, sau dacă i are: este dânsul mai tare decât ei. Mulțimea îi vrea binele, căci nici el nu dorește și nu face pagubă altora. Dacă e meseriaș, i se dă bucurios de lucru. Dacă e comerciant, numele său bun atrage mulți cumpărători.

Din contră, numele rău n'aduce nimenui fericire în viață.

Ce izbândă să dobândești, când lumea te primește cu neîncredere din toate părțile?

Firește, nici părerea mulțimii nu-i fără putință de greșală. Părerea obștească nu poate privi în conștiința nimeni: îi place ceace lucește și nu odată judecă după aparențe. Mulțimea își are patimile și preocupările, ea nu poate să fie judecător nepărtinitor, osândește de obicei ceea ce se împotrivesc datinelor sale. Pe Socrate îl silește să bea otravă. Pe Isus îl răstignește.

Părerea altora deci nu e judecată, contra căreia n'ar fi la loc apel. Ea se schimbă, nu-i aceeași într-o țară ca în altă, și nici azi nu-i aceea ce a fost ieri, și ce va fi mâine. Un popor sălbatic, o bandă de tâhari, un veac decăzut încuviințează un fapt pe care societatea zisă cultă îl osândește.

Prin urmare: opinia publică trebuie urmată sau considerată după cum e bună sau rea.

E însă întristător ca mai ales cei buni iau în seamă nedreapta opinie publică, ear cei răi sânt înclinați pururea a înfrunta opinia publică dreaptă.

Tribunal, poliție, jandarmerie dispun de mijloace pentru pedepsire, ear alte autorități știu să răsplătească, acordând decorații, medalii, demnități acelor, cari au bine meritat dela obște.

Numai că și aceste răsplătiri nu se dau pe seama virtuții umilite și modeste, ci mai des pentru fapte strălucitoare săvârșite cu văfă...

Și totuși omul le poate merita, fără să le dobândească. Bunul cetățean o știe, și nu mai puțin își face datorința, pentru că aceasta îi procură mulțumire sufletească. Mai vărtos îi place a merita răsplata, fără s'o dobândească, decât s'o primească fără s'o merite.

Pedepsele croite de societate nu satisfac totdeauna și dreptatea morală. E e nu ating voința ascunsă, nici greșelile cunoscute sau necunoscute. Sânt greșeli grave, pe care a le săvârși e păcat, dar pe care tribunalele omenești totuși nu le pedepsesc, — căci aceste tribunale sânt înființate pentru apărarea ordinii publice, și nu ca virtutea să fie răsplătită sau s'o facă dominantă.

Pr. Cpt. T. Potcaș.

Misionarul, revistă bisericească, apare lunar sub conducerea seției culturale a Consiliului eparhial Chișinău. Scopul de căpetenie al revistei, care are și un supliment ca foaie pentru popor, este a preveni credincioșii ortodocși români de boala sectelor, ear față de cei atinși a propune mijloacele de îndreptare, aducându-i la sănătatea sufletească. Au apărut până acum primele două numere, pentru Oct. și Nov. a. c. cu bogată materie, semnată de: I. P. S. mitropolit Gurie, P. S. episcopi Grigorie al Aradului și Iustinian al C. Albe-Ismael, Arhim. I. Scriban, Pr. Gr. Pișculescu, Arhim. Policarp Morușca ș. a. Prețul unui număr 40 lei (120 lei pentru anul curent, și 300 de lei pentru anul 1930). Redacția și administrația: Secția culturală a Consiliului eparhial, Chișinău.

INFORMAȚIUNI

URAM, de sfințele sărbători ale Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, tuturor cititorilor noștri deplină bucurie și sănătate, dorindu-le mulți ani fericiți.

Sporire earăș. În loc de scădere, se anunță în tariful de călători la c. f. r. Direcția generală a hotărât adecă urcarea tarifelor cu 15 la sută, începând cu 1 Ianuar 1930.

† Maria Baiulescu, soția dlui Dr. G. Baiulescu și fiica distinsului fruntaș de odinioară al Brașovului Diamandi Manole, a trecut la cele veșnice în 17 l. c. și a fost înmormântată în 19 l. c. în cimitirul ortodox din Groaveri, jălită de îndurerata familie și de toți ceice au cunoscut-o. Odihnească în pace!

† Ion Băilă s'a stâns din viață, în București, în noaptea de Duminică, 15 Decembrie. Înainte de război fusese funcționar la magistratul dela Sebeș; mai târziu s'a dedicat ziaristicii și a fost redactor la ziarul sibiuan *Dacia Trăiană* de sub conducerea scriitorului Ion Gorun. Trecând la București, și-a continuat activitatea ziaristică la mai multe cotidiane, ca devotat și modest slujitor al gazetăriei noastre. Odihnească în pace!

† Dănilă Luca judecător în Ocna-Sibiului, după scurte și grele suferințe, împărțit cu sfințele Taine, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, în 16 Decembrie 1929, în etate de 29 ani. Rămășițele pământești ale defunctului au fost depuse spre veșnică odihnă în 18 Decembrie 1929, în cimitirul comunei Ocna-Sibiului. Odihnească în pace!

ȘTIRI LOCALE

Concertul dat de Reuniunea noastră de muzică, sub dirigența mult pricepută a dlui N. Oancea, a obținut în 19 Decembrie, Joi seara, în sala dela Thalia, un strălucit succes. Toate compozițiile, de caracter profund religios, ale măestrilor Rossini, Mendelssohn, Stube și *Drăgoi*, talentatul compozitor român de astăzi, s'au bucurat de-o interpretare vrednică de numele bun al Reuniunii muzicale sibiene. Cor, orchestră și soli, sub iscusita baghetă a dirigentului, au izbutit să creeze în sală o atmosferă de evlavie și poezie. Intre soli au dat prețios concurs, la acest succes, în deosebi dșoara *Demetrescu* dela conservatorul de muzică din capitală, apoi dna Lia Popovici și dnii Cononovici și Vasiliu. Flori și aplauze repetate au răspătit pe bravii concertanți.

Sărbătorirea intimă a pomului de Crăciun, merit micuților dela Școala de copii mici Nr. 1 a statului, s'a ținut Duminică, în 22 Decembrie, ora 11 deminează în sala dela Școala primară din strada Avram Iancu. Băteții și fetițele, sub conducerea bună a dnelor învățătoare, au cântat cele mai frumoase colinde și au spus versuri potrivite solemnității, contribuind și mai mult la strângerea cuventelor raporturi între școală și părinții cari erau de față. Nerăbdarea copiilor, să vadă ce le aduce Moș Crăciun, a fost și acum pe deplin satisfăcută. Dl director al școlii li-a dat cuvinte de învățătură, mulțumind călduros întregului auditor pentru interes și bunăvoință.

Poșta redacției

Pr. N. C. în R. Negreșit raportorul trebuia să se uite mai bine la cuprinsul temei; dar aceasta, vă rugăm, să i-o comunicați lui.

CUPRINSUL

[Cifrele arată numărul ziarului]

1. Articole

Table listing various articles with their respective page numbers, including 'Adunarea Asociației', 'Biserica împotriva concordatului', etc.

2. Pastorale, predici, cuvântări, conferențe, meditații, memorii

Table listing pastoral letters, sermons, and conferences, such as 'Amvonul (predică la anul nou)', 'Predici', etc.

3. Antrefileuri

Table listing various columns and features, including 'Adunare (de la Blaj)', 'Concordatul', 'Lămuriri', etc.

4. Corespondențe, rapoarte, notițe

Table listing correspondence and reports, such as 'A apărut o broșură (Dr. E. R. Roșca)', 'Ardealul și măr. României', etc.

Main central table listing various news items, books, and events, including 'Biblioteca povestirilor morale', 'Conferințe', 'Curs de apicultura', etc.

Table listing church events and activities, such as 'Sărbătorirea Patriarhului', 'Sf. Paști în Porumbeni', etc.

5. Foișoare

Table listing various books, pamphlets, and literary works, including 'A. E. Brehm', 'Anuarul Acad. teologice', etc.

6. Circulare, comunicate, concursuri, notiști

Table listing official communications, competitions, and notices, such as 'Apel (cercetășesc)', 'Concursuri', etc.

Statutul provizoriu p. fond de pensii
preoțești ————— 1, 2
Ziua marinei ————— 25

7. † Necrologuri

Andrei I. D. pr.	30
Bailă Ion	92
Baiulescu Maria	92
Berariu Const.	81
Broșu Maria	60
Bularcă Iosif	53
Buzdugan Gh. Regent	69
Chiricescu Dr. C. C.	6
Ciorteza Aurel	81
Clemenceau G.	85
Cucuian P. pr.	37, 47
Davila Al.	73
Dima Pant.	56
Dobrin I. schimnic	3
Doctor Nic. pr.	13, 14
Drotleff Ios.	29
Druhora I. pr.	92
Foch	25
Gașpar M. prot.	86
Gheorghiu Dan	10
Grigorie Patriarh al Antiohiei	8
Hamsa Ioan prot.	42, 46
Henteș Ioan	75
Hodoș Al. I. (Ion Gorun)	27
Horvat A. prot.	19
Iancu Aurel	24
Iliescu I. I.	36
Ionescu Dem. Dr.	81
Kirchner Hermann	4
Krafft K. W.	50
Lalescu Tr.	46
Leonard N. tenorul	1
Luca Dănilă	92
Maniu Clara	54
Marghita I. Dr.	56
Muncuș Gh. pr.	58
Muntean Al. prot.	59
Nădejde Ion	3
Oprean Iosif pr.	43
Oprean Nic.	10
Pamfiloi D. pr.	19
Pavel Simeon pr.	87
Popa Leon pr.	19
Pop Virgil pr.	56, 57
Prie Const. pr.	58
Pulca D. pr.	16
Rașin Emilia	11, 22
Rein W. Dr.	19
Savu Ioan pr.	57
Simionescu Dionizie, Egumen	38
Simion O. G. pr.	41, 42
Speranța T. D.	21
Stăngu Ion pr.	37
Teglaru Iustin pr.	26
Tincu Avram Dr.	9
Ungurianu Em.	25, 27
Vasile III. Patriarhul ecumenic	71
Wulff C. Dr.	38
Wolff C. Dr.	69 (86)

In fiecare număr: Informațiuni, știri locale, cărți și reviste, concursuri, inserțiuni.

Nr. 1231/1929. (149) 1-3

Concurs

Pentru înregistrarea parohiei de clasa a II a Coveș, protopresbiteratul Agnita, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salariul cu întregirea dela stat, conform celor fasonate în coala B.
2. Casă parohială în stare bună cu toate dependențele necesare.
3. Sesiune parohială în mărime de 21 jugăre pământ arător și fânaș de clasa I și în imediata apropiere de comună.
4. Drepturi pentru (4) patru vite în pășunea societății de pășunat.
5. Stola statorită pentru toate parohiile din tract.
6. Intrucât statul va socoti la venitele parohiale și câte 1 ferdelă de porumb, parohia se angajează a da în natură câte 1 ferdelă (20 l.) porumb de fiecare familie.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poțuți ca să-și trimită cererile, provăzute cu toate documentele necesare, în termenul mai sus indicat, subsemnatului of. c. protopresbiterat și în vr'o Duminecă sau sârbătoare, pe lângă prealabila încunoștințare a acestuia, se vor prezenta pentru a face cunoștință cu poporul, a predica și eventual a celebra.

Oficiul prot. ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Agnita, 10 Decemvrie 1929.

Emil Păcală
protopop.

(148) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăret la parohia ort.-rom. din comuna Bicsad jud. Treiscaune, se publică concurs cu termen de 15 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

- a) Un salariu dela parohie de 24 000 Lei anual.
- b) 3 jug. arător și 2 jug. fânaș sesiune cantorală.
- c) 5 stângini de lemne nefasonate în pădurea comunală.
- d) O treime din stola obișnuită.

Viitorul cântăret se alege pe timp de un an ca provizor urmând ca după un an să se aleagă în mod definitiv.

Cererile de concurs însoțite de actele doveditoare ale calificațiunii se vor înainta Oficiului parohial ort.

rom. Bicsad Treiscaune în termenul indicat, iar candidații se vor prezenta în vre-o Duminecă în parohie spre a fi cunoscut de credincioși. Sunt preferați cei cari pot instrui și conduce un cor bisericesc.

Prea Cucernicii preoți sunt rugați a arăta prezentul Concurs cântăreților neangajați ce sunt eventual în parohiile Sf. Lor.

Bicsad, la 3 Decemvrie 1929.

Dumitru Trifan
paroh.

Nr. 573/1929.

2-3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român pentru întregirea parohiei vacante Cincș și filia Cerna, din protopopiatul Hunedoara.

Venitele parohiale:

1. Locuință parohială corăspunzătoare.

2. Sesiune parohială:

- a) Pământ arător 7 jug. 744 st. □
- b) Fânaș 1060 st. □

3. Câte 50 Lei sau 1 zi de lucru dela fiecare fum.

4. Lemne de foc pentru trebuința anuală a preotului.

5. Stola obișnuită în comună.

6. Salariul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către enoriași.

Hunedoara, 25 Nov. 1929.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1930

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul:

† Înaltul Regent *Gheorghe V. Buzdugan*. — *Anul nou*. — *Știri și fapte*: Dată menținută, Bugetul, Preoțimea și politica, Noul stat, Peste Ocean, Sănătatea poporului și vechea plagă, Adunările eparhiale, Casă de credit, Vizitații canonice, Facultate, sau academie? Daniile credincioșilor, A zecea aniversare, Concordatul, Act de demnitate, Societatea ortodoxă a femeilor, Salarizarea preoțimii, Ziua temperanței, Congres, Asociația preoteselor, Cursuri cooperatiste, Cursuri populare, Modificări, Școalele confesionale, Recreare și meditație religioasă, Școlare, Congrese misionare, La moartea Regentului, Noul Regent, La o sută de ani, Congres național bisericesc. — *Sfatul Reginei*, Turnul de fildeș. — *Mănăstire ruinată* (versuri). — *Mal tare crucea*, de Ion Gorun. — *Isus* (versuri). — *Slavă muncii* (versuri). — *Cuvântul Principesei Mame Elena*. — Locașuri de închinare: *Mănăstirea Neamțului*. — *Satana și bogatul*, din popor. — Cuvinte de Regină. — Pe ușa unei biserici. — *Moș Crăclan* (versuri). — Băuturile alcoolice. — *In muncă și rugăciune*, viața unui sat dela munte. — Înormântare. — *Isus Hristos ne cheamă*. — Locuitorii României după religie. — Din viețile Sfinților: *Sfânta Paraschiva*. — Legenda cehoslovacă. — *Cum să scăpăm de necazuri*: Să înființăm cooperative. — Sudalmele. — **Fel de fel**: 1. Vindecă; 2. Dacă ar veni Isus; 3. Insoțitorii buni; 4. Griji de cimitire (două icoane); 5. Când e ziua adevărată? (Paștile în 1929); 6. Coruri bune bisericești; 7. Să lucrăm în zi de Duminecă? 8. Cu aeroplanul; 9. Pentru sănătate; 10. Căsătorie foarte «civilă»; 11. Craiul zăpezii; 12. Credința creștină; 13. Al patrulea crai; 14. Predica; 15. Cuvântul unui indian; 16. Statue Mântuitorului; 17. Câteva cifre. — *Imn* (versuri). — *Care-i bun creștin?* — *Glume*. — Târgurile. Anunțuri ș. a.

Chipuri: † Înaltul Regent *Gheorghe V. Buzdugan*. — Locașuri de închinare: *Sf. Mănăstire «Întregirea Neamului»*, din comuna Bucium, județul Făgăraș. *Sf. Mănăstire a Neamțului*. — A. S. R. Principesa *Mamă Elena* și M. S. Regele *Mihai I*. — *In oră de studiu* (M. S. Regele *Mihai I* la masa de scris).

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Însemnarea târgurilor de vite și mărfuri, ș. a.

Calendarul s'a tipărit cu Tabloul statistic (*Șematismul*) bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catihești și învățători.

Prețul: 75 Lei

Plus porto poștal **Lei 10**, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat